



Република Србија
УПРАВНИ СУД
23 У.14128/10 (2009)
02.06.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Невене Милојчић, председника већа, Стева Ђурановића и Обрада Андрића, чланова већа, са судијским саветником Миром Стевић Капус, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из З., ..., против Врховног суда Србије, у предмету приступ информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 02.06.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Тужилац је дана 30.12.2009. године, поднео тужбу Врховном суду Србије, која је код тог суда заведена под У.9087/09, због непоступања Врховног суда Србије по његовом захтеву од ... године, за слободан приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио да му тужени изда и преко поште пошаље копије два документа – акта ... СУ ... од ... године и решења ...СУ ... од ... године, а које је, према наводима тужбе, поднео у жељи да сазна да ли су наведени документи стварни, односно да ли су заведени у уписник судске управе. Сматра да му је издавањем акта ... СУ ... од ... године, без доношења решења о одбијању његовог захтева, онемогућено да дође до сазнања да ли су акти ... СУ ... од ... године и решење ... СУ ... од ... године, фалсификати. Са ових и

осталих разлога ближе наведених у тужби предлаже да суд тужбу уважи и наложи Врховном суду Србије да поступи по његовом захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, поднетом ... године, тако што ће му, с обзиром да нема законских разлога за његово одбијање, по пријему пресуде, у законском року издати и преко поште упутити копије тражених докумената акт ... СУ ... од ... године и решење .. СУ ... од ... године и испоставити рачун за накнаду трошкова израде копије и трошкова њиховог упућивања.

У одговору на тужбу од 22.07.2010. године, Врховни касациони суд, као правни следбеник Врховног суда Србије, у смислу одредби члана 90. и 93. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), наводи да је поступајући по захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја од ... године, заведеног у судској управи под бројем .. СУ ..., овлашћено лице припремила одговор и тражене акте, који вероватно грешком лица које је отпремало пошту у суду није достављено уз одговор странци, те да су сви остали наводи тужиоца неосновани и произвољни, јер се више пута обраћао различитим службама у суду, са истим или сличним захтевима, те да, уколико је дошло до пропуста и нека од служби у суду није доставила тражени документ, извесно је било да ће одговор или копију документа странка добити од друге службе. Стога предлаже да се тужиоцу доставе копије тражених докумената, јер није било законских разлога за њихово одбијање.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године, није донета коначна одлука, а за које је, сагласно члану 29. став 1. истог Закона, надлежан Управни суд.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Након разматрања тужбе, одговора на тужбу и свих списа предмета ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Према одредби члана 19. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), ако другостепени орган, у року од 60 дана од дана пријема жалбе или у законом одређеном краћем року, није донео решење по жалби странке против првостепеног решења, а не донесе га ни у даљем року од 7 дана по накнадном захтеву странке поднетом другостепеном органу, странка по истеку тог рока може поднети тужбу због недоношења захтеваног акта. Ставом 2. овог члана, прописано је да ако првостепени орган по захтеву странке није у року предвиђеном законом којим се уређује општи управни поступак, донео решење против којег није дозвољена жалба, а не донесе га ни у даљем року у 7 дана по накнадном захтеву странке, странка по истеку тог рока може поднети тужбу због недоношења захтеваног акта.

Према наводима тужбе, у конкретном случају, тужилац је поднео тужбу због непоступања Врховног суда Србије у законски прописаном року по његовом захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја. Међутим, према стању у списима предмета, произлази да су тражени акти ... СУ ... од ... године, као и допис под истим бројем од ... године, достављени тужиоцу и то .. СУ ... од ... године достављен ... године, што произлази из повратнице у списима туженог, док је допис ... СУ ... од ... године, тужилац примио ... године, што је утврђено из приложене повратнице. Такође, решење ... СУ ... од ... године, према повратници у списима, тужилац је примио ... године.

Код наведеног, по оцени Управног суда, тужени је поступио по захтеву тужиоца, те не стоје наведене тврдње из поднете тужбе да му тражени акти нису достављени и да није поступљено по његовом захтеву од ... године, јер из списа предмета туженог произлази да су тражени документи тужиоцу достављени, те да их је он уредно примио, а изражена сумња у аутентичност предметних докумената не може бити предмет управног спора.

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 41. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио

као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана **02.06.2011.** године, **23 У.14128/10 (2009)**

Записничар
Мира Стевић Капус,с.р.

Председник већа-судија
Невена Милојчић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИО-2011